

[Taanquist]

Den anden del af lovforslaget handler om, at nogle skal betale. Der står, at det er forsikrings-selskaberne, men det er da korrekt fortolket, at det i sidste ende nok vil havne hos arbejdsgiverne, og det er vel også rimeligt.

Jeg forstår ikke reaktionen hos socialministeren og slet ikke hos den radikale ordfører, fru Kirsten Lee, for det er jo netop De Radikale, der ved tidligere diskussioner har ført sig frem med hensyn til, hvem der skal betale.

Jeg vil da gerne ved den her lejlighed citere den tidligere radikale ordfører, hr. Jørgen Estrup, der i en diskussion den 28. januar 1987 – Folketingstidende 1986-87, 1. samling, sp. 6360 – kommer meget tæt ind på det, vi i øvrigt i Socialdemokratiet mener, idet hr. Jørgen Estrup siger, at »der jo i høj grad er tale om et princip, der hedder forureneren betaler.

Når vi når så langt, at vi også i arbejdsmiljøpolitikken kan sige, at produktionen skal bære den fulde omkostning ved indsatsen, tror jeg, at arbejdsministeren virkelig kan få sine principper til at slå igennem, og derfor må det i høj grad være et spørgsmål om, hvordan vi når så langt.«

Da hr. Jørgen Estrup ikke får noget svar fra arbejdsministeren ved den lejlighed, fortsætter hr. Jørgen Estrup i sp. 6383:

»Jeg synes ikke, at vi fik arbejdsministerens reaktion på det, som jeg føler er det helt vigtige og overordnede princip, nemlig spørgsmålet om, at man nu accepterer, at produktionen fundamentalt skal bære omkostningerne, og at vi skal finde mekanismer, som sikrer, at det sker. For før det lykkes, tror jeg ikke på, at en politik af den type kan slå igennem.«

Det var Det Radikale Venstres mening for bare et par år siden. Og nu har vi altså både en radikal socialminister og en radikal ordfører, der mener lige præcis det modsatte. Det er selvfølgelig meget bedrøveligt, for det er et godt princip, hr. Jørgen Estrup her rører ved, nemlig at forureneren betaler.

Jeg skal beklage dybt, at ikke flere har kunnet tilslutte sig tankegangen i lovforslaget, og må konstatere, at den virkelige interesse for forebyggelse og for princippet om at lade forureneren betale kun finder udtryk i golde ord fra Folketingets talerstol og ikke på nogen måde bliver fulgt op af regeringspartierne eller regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social-bistand. (Ændring af forsøgsregler med hensyn til pasning af børn).

Af Bente Juncker (CD) m.fl.
(FremSAT 17/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

Det foreliggende forslag er identisk med et lovforslag, der blev fremsat af tidligere socialminister Mimi Jakobsen den 12. april 1988, men det kom aldrig til første behandling på grund af udskrivelsen af folketingsvalg.

Jeg har ligesom den tidligere socialminister modtaget henvendelser fra enkelte kommuner, der ønsker at indføre ordninger, hvor egne børn under 3 år kan indgå i det antal dagplejebørn, kommunen betaler for pasning af. Disse kommuner har fremhævet, at en sådan ordning skulle være forbundet med kommunale besparelser, og at der samtidig – det er for mig det vigtigste – skulle kunne skaffes flere dagplejere, så ventelisterne til dagtilbud for børn kunne nedbringes.

Jeg er enig i, at der bør gøres en indsats for at slippe af med ventelisterne. Derfor er jeg også indstillet på at fremsætte lovforslag om større fleksibilitet på dagpasningsområdet i denne samling med henblik på ikrafttræden 1. januar 1990.

En lovændring er nødvendig også for at gennemføre ændrede betalingsregler med større

[Socialministeren]

frihed for kommunerne med hensyn til indtægtsbestemt nedsættelse af forældrebetalingen. Samtidig vil det være min hensigt at foreslå en udvidelse af forsøgsbestemmelsen i bistandslovens § 138 b, så den i princippet omfatter enhver forsøgsordning, der sigter mod at nedbringe ventelisterne til dagtilbud for børn.

Men jeg vil gerne understrege, at der ikke vil blive givet grønt lys for ordninger, der betyder, at forældre får betaling for alene at passe egne børn. Den ordning, vi skal tage stilling til her i dag, den såkaldte Søllerødordning, er et resultat af en situation i en kommune med lange ventelister og med vanskeligheder med at finde nye dagplejemødre.

Som sagt vil jeg inden længe vende tilbage med initiativer på disse områder. Men da en af de regler, jeg har haft under overvejelse, nu er nået frem til Folketingets bord som et selvstændigt lovforslag, har jeg ikke noget at indvende imod, at dette lovforslag gennemføres isoleret her og nu.

Jytte Andersen (S):

Formålet med forslaget er, som socialministeren nævnte det lige før, at afhjælpe ventelisterne og skaffe flere kvalificerede dagplejere til veje.

I Socialdemokratiet har vi meget store betænkeligheder ved dette forslag. Vi har principielle betænkeligheder, vi har økonomiske betænkeligheder, og vi har praktiske betænkeligheder.

De principielle går ud på, at her åbnes der op for forældreløn. Der åbnes op for, at det offentlige skal yde forældre løn for at passe deres eget barn. Vi har også nogle principielle betænkeligheder ved den rollesammenblanding, der vil ske ved et sådant forsøg med, at en dagplejer får løn for at passe sit eget barn. Dagplejen er et professionelt erhverv, og spørgsmålet er, om man kan blande en privat rolle, man har som mor eller far, sammen med et professionelt erhverv. Det er der store principielle problemer i og betænkeligheder ved.

De økonomiske betænkeligheder, vi har ved det, går ud på, at vi ikke tror meget på, at dette forslag vil hjælpe nævneværdigt på ventelisterne. Og når vi ikke tror på det, er det, fordi der på et tidligere tidspunkt har været foretaget nogle beregninger, som gik ud på, at hvis bare 15 pct. af samtlige dagplejere, der passer deres

egne børn i dag, uden at det offentlige giver dem løn for det, kommer, om jeg så må sige, frem med et berettiget krav, så vil det svare til en udgift på 78 mio. kr., uden at der i øvrigt er blevet færre børn på ventelisterne.

Den tredje betænkelighed, vi har, er det praktiske. Vi er nervøse for, at et forslag af denne type vil lægge et kolossalt pres på arbejdsløse kvinder, på kvinder, der er på bistandshjælp og måske har børnepasningsproblemer: Jamen du kan jo passe dit eget barn hjemme og så have et par stykker ved siden af.

Derudover er der nogle praktiske problemer i forbindelse med skattereglerne, idet man som dagplejer har et skattefrit tillæg, som skal dække slitage på indbo. Skal man også have sådan noget, når ens eget barn slider på sofaen og på lænestolene?

Det er vores betænkeligheder, og de gør, at vi ikke på det foreliggende grundlag kan støtte lovforslaget. Vi ser meget frem til, at socialministeren kommer med det bebudede bredere grundlag at diskutere en nedbringelse af ventelisterne på. Vi har også den opfattelse, at dagplejen som institution skal indgå som et kvalificeret og vigtigt element i løsningen af venteliste-problemet, ligesom vi i forbindelse med den børnepolitiske redegørelse signalerede, at vi er parat til at finde nogle nye modeller, sådan at vi kan få gnavet af på ventelisterne med 30.000 børn.

Altså på det her grundlag er det en afvisning af lovforslaget, men en forhåbning om, at den diskussion, vi skal have på et senere tidspunkt, foranlediget af socialministeren, vil give nogle muligheder for at få fjernet ventelisterne, som er et af de største problemer, børneforældre har.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Fru Jytte Andersen taler om at passe egne børn. Hvis nu jeg var mor og havde en lille en på 2 år og godt kunne tænke mig at have 2-3 børn mere, var jeg så kvalificeret til at passe dem? Så måtte jeg ikke få løn for pasning af mit eget barn. Hvis jeg nu afleverede mit eget barn hos en anden dagplejemor om morgenen, så fik jeg det betalt, og så kunne jeg tage et ekstra barn ind.

Det er jo sådan i mange situationer, at alt kan lade sig gøre, når bare det ikke sker inden for

[Inger Stilling Pedersen]

egne grænser. Alt arbejde, jeg udfører uden for hjemmet, er arbejde, men det arbejde, jeg udfører i hjemmet, er altså ikke rigtigt arbejde. Når man bytter roller, bytter børn og bytter hjælp og sådan noget, bliver det til arbejde.

Jeg forstår ikke rigtig, at man ikke kan se, at der kan være nogle muligheder, og at man godt kan være kvalificeret og en god dagplejemor, selv om man eventuelt ikke føler, at man kan have så mange børn, som egentlig skal til, så ens eget barn går ind på linie med de andre børn.

Jeg vil gerne høre en kommentar til det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er vores opfattelse, at de 20.000 dagplejere, vi har i Danmark, er overordentlig kvalificerede, uanset om de alene passer andres børn, eller om de også passer egne børn. De kvalificerede er de 20.000 »hvide« dagplejere. Vi har jo en lang række »sorte« dagplejere, men dem skal vi ikke diskutere her.

Vores betænkelighed gælder, at man fra det offentlige side åbner op for en mulighed for, at et forældrepar får løn for at passe deres eget barn. Det er en meget principiel stillingtagen, og det er vi afvisende over for at åbne op for. Hermed har vi ikke taget stilling til, hvorvidt en dagplejer er kvalificeret til at passe både egne børn og andres børn.

Vi har naturligvis også tidligere hørt de argumenter med, at man kan bytte børn og den slags. Det er nu ikke vort indtryk, at dagplejere i al almindelighed er så udspekulerede, at de bytter børn. Det tror vi ærlig talt ikke på, og vi synes egentlig, at det er en lidt besynderlig tankegang, der ligger bag Kristeligt Folkepartis holdning.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil godt sige til fru Jytte Andersen, at der er tale om en forsøgsordning. Jeg synes, det er for dårligt, at man siger nej til at prøve noget nyt, når vi står med store problemer med hensyn til børnepasning.

Når fru Jytte Andersen taler om nye modeller og om de 30.000, vi har på venteliste i dette land, må vi så ikke fra Socialdemokratiet få nogle helt konkrete forslag til nye modeller. Vi

vil gerne høre det, for det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at bygge sig ud af problemerne og køre den traditionelle linje, som Socialdemokraterne ønsker.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi siger ikke nej til at prøve noget nyt.

Jeg vil godt bede CD's medlem fru Lis Noer Holmberg om at læse Folketingets behandling af den børnepolitiske redegørelse. Der gav vi faktisk udtryk for sådan forholdsvis konkret – så konkret, som nu andre partier har været på banen og snakket om alternative løsninger – at vi er parat til at prøve noget nyt. Vi er også parat til at bryde i forhold til tidligere positioner på dette område.

Jeg er enig i, at vi ikke kan bygge 30.000 nye daginstitutionspladser. Vi tror ikke, vi alene ved nogle nye ordninger kan få fjernet alle ventelisterne. Man kunne f.eks. forestille sig, at man kiggede på, om der i nærmiljøet skulle være nogle lokaler, som måske kunne bruges til at udvide kapaciteten, udvide muligheden for at tage flere børn ind i en daginstitution. Det er vi meget optaget af. Det vil vi meget gerne medvirke positivt til.

Vi vil også meget gerne medvirke positivt til, at man i nogle institutioner kan lave korttidsmoduler og dermed skabe luft, så der kan komme flere ind i institutionerne og vi bedre kan udnytte den investering, vi har i daginstitutionerne. Nu er tiden jo knap ved en kort bemærkning, men jeg vil anbefale, at CD's medlem læser forhandlingerne om den børnepolitiske redegørelse. Det vil være på det grundlag og med det udgangspunkt, vi går til de forhåbentlig snarlige drøftelser med de andre politiske partier og socialministeren.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal meget kort til fru Lis Noer Holmberg sige, at jeg undrer mig over hendes spørgsmål til vort partis ordfører, fru Jytte Andersen: vi skulle komme med forslag.

Det er ikke ret længe siden, vi faktisk havde et forslag fra Socialdemokratiet om en lidt anden takst. Det handlede om daginstitutionstakster og involverede også en afskaffelse af ventelisterne. Da konstaterede fru Lis Noer Holm-

[Jytte Hilden]

berg, at det kostede. Og hvad var så forklarings derefter: Blank afvisning af forslaget! Vi har en meget stor generationskløft. Det diskuterede vi den dag.

Det er altså hykleri, hvis man kommer op og siger: Kom med forslag! Og når vi endelig har haft nogle forslag, så afviser man dem, fordi tingene rent faktisk koster noget. Det koster noget i det her samfund at gøre noget for børnefamilierne. Og det skal tages fra dem, der har lidt bedre råd, nemlig middelstanden. Men det er klart de grupper, som fru Lis Noer Holmbergs parti, CD, mest taler til, så det er måske derfor, man ikke er så interesseret i rent faktisk at bruge penge.

Man siger til os: Kom med nogle forslag! Vi er kommet med forslag. Vi havde forslag i forbindelse med den børnepolitiske redegørelse. Og når vi endelig præsenterer nogle ting, fortæller man os: Jamen himmel! Det betyder, at vi skal betale noget mere til en gruppe, som er klemte. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg kunne godt fristes til meget kort at citere Socialdemokratiets tidligere indenrigsminister, hr. Henning Rasmussen, der i 1981 løftede en pegefinger over for kommunerne og sagde, at nu er det altså tiden, hvor man sænker standarden; nu er det tiden, hvor man tænker anderledes for at få løst ventelisteproblemerne. De var der nemlig også dengang.

Så vil jeg gerne have lov til at sige, at når jeg afviste Socialdemokraterne sidst, så var det, fordi jeg bestemt ikke tror, det er løsningen at nedskære taksterne. Det, jeg sagde, var, at vi kunne forestille os en takstdifferentiering, således at de, der har meget, skal betale noget mere, og at vi ville være med til at hæve bundgrænsen.

Det er de diskussioner, vi skal tage. Og det var derfor, vi afviste Socialdemokratiet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis man vil diskutere med et medlem af Folketinget om tidligere udtalelser, er det hensigtsmæssigt, at det sker på et tidspunkt, hvor den pågældende kan tage del i diskussionen.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige tak til fru Lis Noer Holmberg for de udtalelser, hun er kommet med. Men de løser ikke noget som helst problem. Der er ikke noget som helst svar i det.

Vi har sagt ved alle lejligheder, hvor vi har diskuteret dette: Tingene kan gøres bedre, billigere, anderledes og alternativt, og vi vil meget gerne være med til at gøre det. Men vi tror simpelt hen ikke, der findes nogen børnefamilier, der tjener meget. Derfor vil jeg gerne have lidt dokumentation fra CD's ordfører for, hvad det er for børnefamilier, der tjener meget. De har ofte trækprocenter på 58, de har store transportudgifter, de har studiegæld, de bor i de dyreste boliger. Jeg vil gerne have lidt dokumentation for, hvor mange der er af dem, hvem det er, der er såkaldt rige børnefamilier i det her samfund.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved bilstandslovens § 138 b gives der mulighed for forskellige forsøg med utraditionelle ordninger, hvor forældre delvis kan indgå i pasning af egne børn, osv. Det er den udvidelse, man gerne vil have lovfæstet her, nemlig at de kan passe egne børn. Der er tale om en forsøgsparagraf, der er tale om nogle forsøg, man vil udføre, og jeg tror, det kan være meget nyttigt, ikke mindst på baggrund af den diskussion, vi lige har haft her, og som vi tidligere har haft, at man får set på, hvad det er for nogle konsekvenser, der er af disse ønsker.

Det er ikke ønsker, der er taget ud af den blå luft. Der er kommuner, der har rettet henvendelse såvel til den tidligere som til den nuværende minister om muligheden for at prøve det.

Det Konservative Folkeparti finder det formålstjenligt at lave nogle forsøg, før man lovfæster det. Hvis man vil gennemføre det, den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Hilden, har nævnt, synes jeg, det er godt, at vi får det afprøvet, før det enten bliver stemt ned eller vi får det ind i en lov, hvor det måske ikke er hensigtsmæssigt.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti give tilslutning til, at man udvider forsøgsparagrafen til også at omfatte disse forsøg – og jeg sætter streng under forsøg.

Agerschou (SF):

I SF mener vi ikke, at problemerne med ventelister til daginstitutioner og dagpleje løses ved hjælp af mere eller mindre fantasifulde forsøgsordninger, heller ikke ordninger, der reelt betyder en form for forældreløn. Bl.a. derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Jørgen Winther (V):

Undskyld min sene ankomst, men jeg er forbavset over at høre hr. Agerschou holde en så kort tale. Det har jeg ikke oplevet tidligere her fra Folketingets talerstol.

Angående sagen: I går måtte jeg på Venstres vegne afvise en hel del af CD's forslag. Derfor er det en ekstra glæde i dag at kunne sige, at dette er et lovforslag, som Venstre endda takker CD for, og vi kan støtte forslaget.

Det største problem inden for børnepasningsområdet er efter Venstres opfattelse den mangel på fleksibilitet, der er et resultat af Socialdemokratiets og også SF's politik med flere og flere institutioner op igennem 1960'erne og 1970'erne. Hele vejen igennem har man ønsket, at pengene skulle følge institutionerne. Konsekvenserne ser vi i dag i form af lange ventelister.

Man har helt glemt, at det naturligste sted for børn at opholde og udfolde sig er hjemme eller i omgivelser, der ligner hjemmet mest muligt.

Tiden må nu være inde til at gøre op med denne form for politik. Venstre hilser derfor det her forslag meget velkommen og ser det som et godt tilbud til kommunerne og også til forældrene. Forældrene får større mulighed for billigere og mere fleksible pasningsformer, og samtidig er der mulighed for at tage den udfordring op, der ligger i begrebet kommunalt selvstyre.

Venstre venter også på et udspil fra socialministeren angående fribørnehaver. Det er noget, vi meget gerne ser fremmet. Jeg vil gerne sige angående Det Konservative Folkeparti, at det var med stor glæde, vi så finansminister Palle Simonsens udtalelse i Børsen forleden dag angående fribørnehaver.

Jeg har bemærket, at Socialdemokratiet venter tro inden for børnepolitik har flere ordførere. Jeg synes, det er interessant, at Socialdemokratiet er ved at følge en helt ny kurs, få et nyt image i befolkningen. Man har nok erkendt i Socialdemokratiet, at den sædvanlige måde med at sige: Flere dagpenge, mere i efterløn, mere i bistand osv., ikke rigtig kan vinde ind-

pas, fordi folk har forstået, at det ikke er den vej, man skal gå.

Den måde, man nu vil gå frem på, er at sige hele tiden: Børnefamilier skal have bedre vilkår, alle børnefamilier er dårligt stillede. Det er noget, jeg vil håbe at I får fremgang på – for jeres skyld, selvfølgelig. Det er noget, vi ofte hører her.

Jeg bemærkede også en tanke, som jeg har meget, meget svært ved at se det fornuftige i: Begge ordførere giver udtryk for, at dagpleje er et rent professionelt erhverv, og at det er meget, meget farligt, hvis man blander dette rent professionelle erhverv sammen med, at en mor passer sit barn. Ja, det er dog en forfærdelig og utrolig sammenblanding, men jeg kan nu godt forstå den.

Det, vi føler i Venstre – for at sige det lige ud – er: Moderen er den bedste pædagog, der findes i verden, og selv den bedst uddannede pædagog kan aldrig måle sig med moderen. Så har vi sagt det så tydeligt, som det overhovedet kan siges.

Vi er meget glade for det her forslag. Faktisk er det kun en legalisering af en eksisterende tilstand, og det er altid en god ting, hvis man gør noget sådant. Så tak til CD.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg bemærkede, at Venstres ordfører, hr. Jørgen Winther, gerne vil have indført noget, man i Venstre kalder fribørnehaver, og det kan jeg huske at en tidligere ordfører fra Venstre, Henrik Toft, også gerne ville have indført. Ved en tidligere lejlighed brugte jeg, jeg tror 3 kvarter på at få opklaret, hvad det egentlig er for noget. Nu har Venstre jo fået en ny socialpolitisk ordfører, og så vil jeg gerne igen benytte lejligheden til at prøve at få belyst, hvad Venstre konkret mener med begrebet fribørnehaver.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne i anledning af hr. Jørgen Winters indlæg rydde den misforståelse af vejen, hvis hr. Jørgen Winther har fået den opfattelse, at vores holdning bunder i, at vi ikke tror, at en mor er en god pædagog, for det er simpelt hen en misforståelse, bevidst eller ubevidst. Vi mener faktisk, at små børn skal være mest muligt

[Jytte Andersen]

sammen med ikke bare deres mor, men også deres far, fordi de har behov for det nære samvær med deres egne voksne.

Derudover kan jeg ikke lade være med at gøre en lille drilsk bemærkning. Hr. Jørgen Winther er tilsyneladende irriteret over, at der er 2 Socialdemokrater, der tager ordet i denne debat. Jeg gætter på, at hr. Jørgen Winther er glad for bestemmelsen om, at andre i gruppen gerne må tage ordet under den næste sag på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er oppe i samme ærinde som fru Jytte Andersen, for jeg troede næsten ikke mine egne øren, da jeg hørte hr. Jørgen Winther sige, at moderen altid var den bedste pædagog, og jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm, at noget sådant ikke kan være udtryk for moderne mandstænkning. Der er hr. Jørgen Winther repræsentant for noget af det mest konservative og mest mandschauvinistiske, vi overhovedet kender i det danske samfund, og jeg vil bede hr. Jørgen Winther forklare her fra talerstolen, hvad han egentlig mener med det.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Grunden til, at jeg går herop igen, er, at jeg kom lidt i tvivl om, hvorvidt Venstres ordfører ville tage ordet. Så vidt jeg kunne se på ham for et øjeblik siden, vil han vistnok alligevel. Men så vil jeg bare understrege, at vi i SF er meget interesserede i at finde ud af, hvad Venstre mener med begrebet fribørnehaver.

Det er muligt, vi i SF vil støtte det, men det er jo umuligt at finde ud af, når Venstre vil beholde det som én stor hemmelighed, hvad det egentlig drejer sig om. Jeg håber, at hr. Jørgen Winther nu vil løfte sløret for, hvad Venstre mener, når man taler om begrebet fribørnehaver.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det, Venstre ønsker, og som vi nok også er det eneste parti i regeringen der ønsker – for at sige det klart – er, at gruppen af forældre skal kunne slutte sig sammen og få et tilskud udbetalt, som meget gerne måtte svare til det tilskud, man får, når man har børn anbragt i en børne-

have eller i en vuggestue. Vi så også meget gerne, at det kunne ske uden nogen som helst form for kommunal indblanding.

Det, vi ønsker, er altså en børnefamilieydelse, således at de familier, der selv passer deres børn, får samme tilskud fra det offentlige som de familier, der har børn i vuggestue og i børnehaver.

Det er Venstres opfattelse angående fribørnehaver, men Venstre er som sagt nok det eneste parti i regeringen, der har en så klar holdning angående dét, og derfor kan jeg berolige hr. Agerschou med, at der nok ikke kommer helt så klare forslag som det, jeg ønsker, fra regeringens side.

Både fru Jytte Andersen og fru Elisabeth Arnold kommenterede mine ord om moderen som den bedste pædagog. Jeg glemte selvfølgelig, at faderen i mange situationer kan være akkurat lige så god som moderen. Jeg glemte bare at sige faderen også – det var måske for ikke at fremhæve mig selv.

Men det, jeg mener, er, at en af forældrene i langt de fleste tilfælde er en langt bedre pædagog end selv den bedst uddannede pædagog, og det mener vi virkelig. Jeg tror faktisk, at der er børn, der somme tider spørger sig selv, hvorfor deres far og mor anbringer dem i en vuggestue eller børnehave så mange gange om ugen, og spekulerer på, om de har gjort noget galt.

Endelig vil jeg lige sige til fru Jytte Andersen, at jeg selvfølgelig synes, det er godt, at der en gang imellem er flere, der har ordet. Jeg sætter stor pris på, at man både i Socialdemokratiet og i det liberale Venstre kan acceptere, at forskellige har lidt nuancerede opfattelser angående sagerne.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Jørgen Winther mener, at der er mange børn, der stiller sig selv det spørgsmål: Hvorfor anbringer mor og far mig ustandselig i en børnehaver? Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jørgen Winther: Hvor mange børn i børnehaver har hr. Jørgen Winther spurgt om det? Det er mit klare indtryk, at en hel del forældre gerne ville have deres børn hjemme på tidspunkter, hvor børnene kræver at komme i børnehaver, fordi der foregår nogle spændende projekter, og fordi der er nogle andre børn, de gerne vil være sammen med. Så det synspunkt

[Agerschou]

fra hr. Jørgen Winther savner for det første belæg fra virkeligheden, og for det andet er det en dunkel røst fra århundredskiftet.

Der næst begrebet fribørnehaver. Jeg tænkte det nok! Venstres begreb fribørnehaver har intet med børnehaver at gøre; det er en anden måde at sige på, at man vil have indført en forældredydelse. Jamen så sig dog det i stedet for at bruge et udtryk, som kunne lyde populært.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet er positivt over for CD's lovforslag. Der skal ske en udvidelse af dagplejeordningen for at få flere dagplejer. Dette skal ske ved, at dagplejernes egne børn under 3 år kan indgå i det antal dagplejebørn, kommunerne betaler for.

Fremskridtspartiet er positivt, fordi vi mener, at dagplejeordningen er langt bedre for børnene end institutionspladser. At ordningen samtidig er billigere for samfundet, end det er at bygge nye institutioner, gør jo ikke sagen værre.

Men jeg vil gerne stille et par spørgsmål angående kontrollen. Den kontrol, der udøves over for dagplejebørn, skal den også gælde for børn, der er i dagpleje hos deres egne forældre?

Som sagt vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har i Danmark i øjeblikket et officielt, tostrengt system for dagtilbud til børn: der er institutionsvejen, vuggestuer og børnehaver, integrerede institutioner, og der er systemet med dagpleje. Det er de to offentlige tilbud, der findes. Men derudover findes der en bred vifte af forskellige private ordninger – sågar private ordninger, hvor moderen uden betaling passer sit eget barn, og der findes måske også enkelte fædre, der gør det – der er faktisk børn i dette land, der bliver passet af deres forældre. Der er også nogle, der bliver passet af deres bedsteforældre, og der er nogle, der bliver passet i »sort« dagpleje, som altså er kvinder, der samtidig med at de passer deres eget barn, også passer andre børn. Vi må konstatere, at det er sådan, billedet ser ud i dagens Danmark.

Samtidig er der lange ventelister på de offentlige dagtilbudsordninger, og disse ventelister er jo dels et udtryk for, at de offentlige myndigheder ikke har kunnet følge med i henseende til at bedømme behovet for dagplejetil-

budene, dels et udtryk for, at kvinderne faktisk ønsker at være ude på arbejdsmarkedet – hvorfor skulle de ellers ønske at få deres børn i de pædagogiske tilbud? Det kan være det dér med de små familier, altså at man gerne vil have kontakt med flere børn, men det er dog et udtryk for, at kvinderne er mere udadventede, end de var tidligere.

Der er lange ventelister, og dem skal vi have nedbragt. Det kan vi gøre på to måder: enten ved at bygge os ud af dem eller ved at skaffe dagplejer på traditionel vis, og så er der endelig det sidste, nemlig at vi kan prøve noget nyt, og det er det, der er fremsat forslag om her.

I Det Radikale Venstre har vi altid været positivt indstillet over for forsøgsordninger. Hvis man tilrettelægger forsøgsordningerne fornuftigt, laver nogle fornuftige regler, sørger for, at der er mulighed for at kontrollere, hvilke instanser der får lov til at igangsætte disse forsøg, og sætter en tidsbegrænsning på, så mener vi, at vi af disse forsøg kan lære noget nyt om, hvordan vi kan løse nogle problemer i vores samfund.

Derfor vil vi være positivt indstillet på at få gennemført dette lovforslag, som Centrum-Demokraterne har fremsat, men vi er godt klar over, som flere har nævnt, at der er en risiko for, at dette kan opfattes som en indgang til eller en bagvej til forældrebetaling, og det vil vi fra Det radikale Venstres side advare meget stærkt imod.

Derfor vil jeg opfordre ministeren til klart at afværge det ved det regelsæt, der nærmere skal fastsætte rammerne for udformning af denne forsøgsordning. Det vil sige, vi skal sikre os, at der altid er et minimalt antal børn til stede ud over dagplejemoderens eget barn, og vi skal sikre os, at der ikke bliver givet tilladelse til forsøg i kommuner, hvor der ikke er ventelister, fordi ordningen selvfølgelig skal være skabt for at afskaffe ventelisterne.

Hvis man kan lave et sådant sæt regler – og det er jeg spændt på at høre socialministerens svar på – er vi i Det Radikale Venstre indstillet på at lade sådan en forsøgsordning køre.

Fru Jytte Andersen nævnte, at der kunne komme et pres på arbejdsløse kvinder i retning af, at de jo så »bare« kunne blive hjemme og passe deres eget barn og blive dagplejemødre. Ja, det er fuldstændig rigtigt; det pres kan der komme, men det er der faktisk allerede i dag. Hvis man har været arbejdsløs i lang tid og må-

[Elisabeth Arnold]

ske er blevet træt af at lede efter et arbejde, fordi udsigterne er håbløse, så melder den idé sig meget ofte, at man da kan tage noget dagpleje, for så laver man i det mindste noget, som har et perspektiv, og som er udbytterigt. Det pres tror jeg ikke vi slipper for ved at sige nej til en ordning som den foreslåede. Denne ordning kan løse nogle problemer, og jeg tror, vi skal prøve at sætte den i gang.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget positivt over for forslaget, og vi håber, at vi hurtigt kan få det behandlet i udvalget og få det vedtaget.

Når det drejer sig om pasning af børn, er der selvfølgelig mange opfattelser, der til dels også afhænger af, hvilken politisk opfattelse man har af familien i samfundet.

Kristeligt Folkeparti lægger stor vægt på, at børn får lov til at være så meget som muligt i deres hjem sammen med både en far og en mor, hvis det kan lade sig gøre, eller med den forælder, de nu har. Vi mener også, det kan være godt for børn, når de når en vis alder over vuggestuealderen, at komme ud blandt andre børn, og derfor er det vigtigt, at man har nogle tilbud til dem, f.eks. i form af halvdagsbørnehaver.

En af de virkelig gode muligheder er dagplejen, men det skinner igennem hos nogle i hvert fald, at det er en slags andenrangsarbejde for arbejdsløse. De dagplejemødre, jeg kender, der selv har børn, også lidt større børn, påtager sig arbejdet af interesse for og kærlighed til børn, samt fordi det giver dem mulighed for at være hjemme. Men det at være dagplejemor i dag er jo dårligt betalt, og det giver en lang arbejdsdag, hvor man er meget bundet. Så måske skulle man også overveje, hvordan man kan skabe bedre forhold for de kvinder, der nu vælger dette arbejde.

Jeg synes, det er udmærket at undersøge, hvordan det vil virke, at man kan lade sit eget barn indgå i dagplejen. Jeg tror ikke, at så forfærdelig mange vil gøre det, men det har også noget at gøre med, som jeg sagde før, hvor mange børn man har. Har man bare 3-4 små børn i 1-, 2- eller 3-års-alderen, er det et kæmpearbejde. Og har man et barn i forvejen, får man altså et barn mindre, end man egentlig kunne have. Sådan noget tror jeg kan spille ind. Men kan ordningen bidrage til at sikre, at nogle børn får en mulighed for at være i dagpleje frem for at

komme ud i heldagsinstitutioner, synes vi, det er vældig positivt. Så vi håber som sagt, at vi hurtigt kan få forslaget vedtaget.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige tak til regeringspartierne, til Fremskridtspartiet og til Kristeligt Folkeparti, fordi de har givet tilslutning til dette forslag.

En særlig tak skal lyde til Det Radikale Venstre, for den radikale ordfører, fru Kirsten Lee, var jo meget negativ, første gang den daværende socialminister fremsatte dette forslag.

Forslaget er jo et forsøgsforslag, idet det drejer sig om forsøg, som allerede nu kører i nogle kommuner, og som vi gerne vil lovliggøre med dette forslag. Jeg tror ikke, det vil skaffe en masse ekstra pladser, men hvis det i nogle kommuner kunne medføre, at nogle af dem, der står på venteliste, får en plads, synes jeg, det berettiger forslaget.

Man har talt meget om, at dagplejerne nu også skal passe deres egne børn, og at de skal have betaling for det. Jamen de skal så sandelig også selv betale for det. Det er da rigtigt, at en gennemførelse af denne ordning kan betyde en lille økonomisk gevinst for de pågældende dagplejemødre, men det synes jeg da ikke gør noget, for dagplejemødre er utrolig dårligt betalt, og derfor kan jeg ikke se, det skulle betyde noget som helst.

I mange kommuner er det svært at skaffe dagplejere, samtidig med at der er store ventelister, og vi mener altså, at dette tilbud vil kunne medvirke til, at man får nogle flere dagplejere lidt før, end vi ellers ville få dem, og derved kan vi være med til at nedbringe ventelisterne.

Fremskridtspartiets ordfører var inde på tilsynet. Dertil vil jeg gerne sige, at der selvfølgelig skal være det helt sædvanlige tilsyn og de normale kurser osv. Vi kan ikke forlange, at det bare skal være hjemmegående husmødre, der hopper ind i denne ordning. De skal sandelig følge de regler, der gælder for almindelige dagplejere. Vi betragter ordningen som et tilbud i nogle kommuner, hvor det er svært at få bygget institutioner. Vi kender alle sammen de eksisterende begrænsninger. Jeg tror ikke, der er mange kommunalbestyrelser, der har mod på at sætte store byggerier i gang.

Jeg er enig med socialministeren, når hun siger, at vi skal se på andre ordninger; det vil CD meget gerne være med til.

[Bente Juncker]

Derimod undrede det mig, at den socialdemokratiske ordfører sagde, at en gennemførelse af dette forslag kunne være vejen til forældreløn – og det var ordføreren for Det Radikale Venstre også noget inde på – for det er slet ikke meningen, at forslaget skal være vejen til forældreløn.

Socialdemokratiets ordfører siger, at ordningen ikke kan omfatte dagpleje, at det kun skal være deres egne børn. Jamen der står tydeligt i lovforslagets bemærkninger, at der skal klistres andre børn på, om det så skal være 1, 2 eller 3, må vi finde ud af hen ad vejen.

Det undrede mig, fordi Socialdemokratiet ellers taler så meget om ventelisterne, men altså ikke rigtig vil gøre noget ved ventelisterne ved at hoppe med på denne vogn. Jeg skal da gerne erkende, at det ikke er det helt store forslag, og at det kun er nogle forsøg. Men hvorfor vil Socialdemokratiet dog ikke være med til at skabe en åbning for denne ordning og prøve at se, om vi kunne få afskaffet nogle af ventelisterne nogle steder?

Endvidere talte man om det berømte pres på kvinderne, Socialdemokratiets ordfører selvfølgelig også. Ja, jeg ved nu ikke, og der var også en, der sagde, at dette pres er der i forvejen. Jeg ved ikke, hvilket pres man er udsat for, hvis man ikke har kunnet få et job et par år og går derhjemme. Jamen er det så ikke et dejligt arbejde at passe nogle børn, være lidt kreativ og sød og kærlig over for nogle børn? Det synes jeg. Jeg synes, Socialdemokratiet nedprioriterer det at være dagplejer, og når man tænker på, hvor mange dagplejere der egentlig er, synes jeg, det er uklogt.

Men jeg vil sige tak for modtagelsen af forslaget som helhed og udtrykke håb om, at det går hurtigt igennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når vi har peget på det argument i første omgang, at der kunne ligge et pres på kvinder, som er arbejdsløse, er på bistandshjælp, som måske har et helt andet erhverv, har været på kontor eller været folkeskolelærer eller gymnasielærer, eller hvad det nu måtte være, er det, fordi jeg egentlig ikke tror, man tjener dagplejerrenommeet vel, hvis man sagde til én, der hellere ville beskæftige sig med noget andet: Du kan egentlig ikke være bekendt ikke at have lyst til

at være dagplejer. Vi tror ikke, det er en god motivering på den måde at lægge pres på en voksen person, der i øvrigt godt kan lide børn – og hvem kan ikke lide børn? – men som hellere ville tjene sit brød ved noget andet arbejde og måske også oven i købet er uddannet til noget andet.

Det har altså ikke noget som helst at gøre med, om mennesker i al almindelighed ikke kan lide børn. Men jeg tror faktisk, at fru Bente Junckers sidste argument ikke var så vel gennemtænkt.

Endvidere afviste fru Bente Juncker, at forslaget var ensbetydende med forældreløn. Ja, så ved jeg ikke, hvad man kalder det, når man nu stiller i udsigt, at en dagplejer, der i dag passer sit eget barn og to andre børn, nu får en mulighed for at få løn for at passe sit eget barn. Hvis det ikke er forældreløn, så ved jeg ikke, hvad det skal kaldes. Efter vores opfattelse og i vores verdensbillede er det forældreløn.

Selvfølgelig ligger der nogle afgrænsninger, fordi det kun er en forsøgsordning og det derfor ikke er den store port, vi åbner. Det medgiver jeg gerne ordføreren for forslagsstillerne og andre ordførere, der har været inde på det. Men i de konkrete sager og eksempler og forsøgsordninger er det forældreløn, og det er det, vi er overordentlig betænkelige ved.

Socialministeren (Aase Olesen):

I anledning af fru Jytte Andersens første indlæg om de store principielle betænkeligheder, som Socialdemokratiet nærer over for dette forslag, vil jeg gerne sige, at jeg tror, vi er mange partier, der nærer store principielle betænkeligheder over for, om dette forslag skulle føre til en egentlig forældreløn. Men jeg synes, der er to ting at sige til det.

Den ene er, at der i forslaget, som det foreligger her – og dér er jeg meget enig i det, forslagsstillerne har fremhævet – udtrykkeligt står, at der er tale om en forsøgsordning, der sigter mod at nedbringe ventelister. Dertil kan jeg sige – og det er også et svar til fru Elisabeth Arnold, som bad mig om at indskærpe det i reglerne – at det er givet, at de regler og vejledninger, der skal udarbejdes på basis af forslaget, nøje vil følge forslagens intentioner – alt andet ville jo også være forkert – og jeg er glad for den præcisering, fru Bente Juncker gav. Vi har overvundet vores betænkeligheder, må jeg sige, og der bliver ikke tale om forældreløn her.

[Socialministeren]

Jeg synes egentlig – og det er det andet, jeg vil sige om forældreløn – at de, der er så bange for dette spørgsmål, skulle slå op i børneredegørelsen og se, hvad det vil koste at indføre forældreløn. Det koster 14 mia. kr. at ligestille forældre med børn med offentlig børnepasning og med deres egen pasning. Alene af den grund er der ingen fare for, at denne regering indfører forældreløn. Derfor synes jeg også, Socialdemokratiet kunne have taget lidt blødere på det, måske så meget mere som ordningen er opfundet i en kommune med en socialdemokratisk socialudvalgsformand, der meget gerne vil have lov at køre videre med den ordning, hvis jeg da har forstået det ret.

Det sidste får mig også til at sige, at presset på arbejdsløse kvinder med krav om at blive dagplejemødre jo også skal ses lidt i lyset af, at en meget stor del af Danmarks kommuner er styret af socialdemokrater, i hvert fald i væsentlige stillinger, ikke mindst på socialudvalgsformandsposterne. Derfor synes jeg nok, at man måtte kunne leve med den frygt i Socialdemokratiet.

Men det skal da også understreges, at de dagplejemødre, som der bliver tale om, naturligvis skal opfylde de samme krav som andre dagplejemødre, herunder krav om at følge kursus tilbud osv.

Fru Jytte Hilden siger, at det er hykleri at efterlyse forslag, når de ikke må koste noget. Ja, det kan godt være, men vi har altså ikke ret mange penge, og i næste sætning sagde fru Jytte Hilden, at tingene skal gøres bedre og billigere.

Der er en meget lang venteliste – vi ved ikke nøjagtig hvor stor, men der er et tocifret tusindtal af børn på akut venteliste – og vi har altså ikke råd til helt så frelst og firkantede holdninger, som nogle har, og vi har i hvert fald ikke en halv til en hel milliard kroner at give ud i anledning af dette forslag.

Derfor er jeg glad for, at fru Jytte Andersen lagde så blødt op til diskussionerne under børneredegørelsesdebatten. Jeg mener også, vi kan komme nogle vegne ved at flytte lidt om på eksisterende ressourcer, gøre tingene smidige og samtidig tage hensyn til det overordnede mål for regeringen, at børnene får noget mere tid sammen med forældrene.

Hvad angår begrebet fribørnehaver, kan ingen være i tvivl om, hvad Venstre mener, og jeg synes, at hr. Jørgen Winther klart har sagt det.

Jeg vil her gerne minde om formuleringen i børneredegørelsen, hvor vi om de fleksible dagtilbud siger, at det som led i overvejelserne vil indgå, om det skal være muligt efter bilstandslovens forsøgsbestemmelser at indføre en art fribørnehaver »under forudsætning af, at de er socialt og økonomisk forsvarlige«, for det er jo det, der ligger i det. Hvis de bliver til rene forældrønsordninger, koster de for det første meget mere, end nogen har mulighed for at gabe over, og for det andet drejer det sig om at indrette sådanne ordninger – vi kan kalde dem bloktilskudsordninger eller puljeordninger – at man ikke lader de svageste i stikken. Det handler jo om at få ordninger, som tager hensyn til de særlige behov, som svage grupper kan have, enten økonomisk svage familier eller familier med børn, der har f.eks. handicap. Det er derfor, man ikke bare kan åbne for en ordning, der ligner en friskoleordning.

Men det, vi tænker os, er klart noget i retning af puljeordninger eller bloktilskudsordninger, som kan styres af kommunen, og hvor kommunen fortsat har indflydelsen på visiteringen.

Bente Juncker (CD):

Det, der bringer mig op, er fru Jytte Andersens svar til mig om presset på kvinderne, og så fik jeg selvfølgelig den sædvanlige socialdemokratiske lirumlarum om, hvordan vi alle sammen var grupperet. Den går på, at kvinderne helst vil beskæftige sig med det, de er uddannet til. Men den holdning er slut for mange grupper; nu må faggrænserne blive brudt noget mere op. Det er tendensen inden for mange kvindedefag, men der er så sandelig også mange mandefag, hvor disse grænser bliver brudt op. Det er helt slut med at blive ved med at køre i den gammeldags skure, at har man fået en uddannelse, og kan man ikke få et job, skal man have dagpenge, man skal ikke gå over i noget andet, hvis man i øvrigt kan få noget. Den tid er altså forbi.

Om forældrelønnen vil jeg kun sige, at man jo ikke bare får lønnen; man betaler jo også for sit barn.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er blot en kort bemærkning i anledning af socialministerens sidste svar. Det er forkert hørt, hvis socialministeren har opfattet, at der

[Jytte Hilden]

skulle være nogen form for uoverensstemmelse mellem det, fru Jytte Andersen har sagt i denne debat, og i andre debatter. Vi er i Socialdemokratiet enige om, at ting naturligvis kan gøres både bedre og billigere, og at man naturligvis ikke altid skal bruge firkantede løsninger – hvad det så er for nogle – så den modstrid findes ikke.

Det er Socialdemokratiets opfattelse – og det er altså ikke bare noget, jeg går rundt og siger, hvad nogle synes at have opfattet det som; det har bl.a. mit partis formand, hr. Svend Auken, sagt i LO-bladet her i januar måned – at der generelt skal flere penge på bordet til børnefamilierne. Det er altså ikke noget, som nogle af os går rundt og siger en gang imellem, medens nogle andre går rundt og siger noget andet andre steder. Det er partiets opfattelse, som den er udtrykt i vores arbejdsprogram, der blev vedtaget i efteråret, og det er ved at blive konkretiseret i en lang række forslag, som vi vil fremsætte. Det er også klart, at vi stiller forslag om, hvor pengene skal komme fra; de skal nemlig komme fra mere produktion i dette land.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er rigtigt nok, når fru Bente Juncker nævner, at der sker meget på arbejdsmarkedet i øjeblikket. En af de bestræbelser, der faktisk har været bred politisk tilslutning til, er, at vi skal have flere kvinder ind i mandefag, og det er faktisk også lykkedes at få mange unge kvinder ind i mandefag. Konsekvensen er desværre, at den højeste arbejdsløshed i nogle af mandefagene faktisk er blandt kvinderne, og jeg tror ærlig talt ikke, at unge kvinder – eller yngre kvinder for den sags skyld – der har været igennem en metalarbejderuddannelse eller en snedker-/tømreruddannelse, ville synes, det var et rimeligt tilbud at blive presset ind i et job som dagplejer, uanset hvor meget man i øvrigt synes om børn. Det var ikke det, der efter vores opfattelse og bredt politisk var meningen med en mandefagsstrategi gående ud på, at kvinder i mandefag skulle hjem igen, fordi kvinderne har den højeste arbejdsløshedsprocent.

Så skulle jeg hilse fra Dansk Kommunal Arbejderforbund og bede om, om man ikke i Folketinget kunne øve sig i at sige det rigtige. Der er ikke noget, der hedder dagplejemødre. De hedder dagplejere, ganske enkelt af den grund,

at der både er mandlige og kvindelige dagplejere, og der skulle gerne komme flere mandlige dagplejere.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, jeg skal gerne sige dagplejere, men det er ikke det, der bringer mig herop. Det, der bringer mig herop, er fru Jytte Andersens svar til mig.

Er fru Jytte Andersen ikke klar over, hvordan det fungerer på det svenske arbejdsmarked? Er fru Jytte Andersen ikke klar over, at den svenske socialdemokratiske regering har indført, at hvis man ikke kan få et job inden for sit eget fag, så kan man blive anvist et inden for et andet fag, og det skal man tage. Det synes jeg er rimeligt, for ellers kommer vi aldrig med de økonomiske ressourcer, vi har, nogen ting til livs. Vi kan ikke fastholde, at man skal blive ved med at have dagpenge inden for sit eget fag. Hvis man får et andet tilbud, så må man tage det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det sidste, fru Bente Juncker sagde, kunne få én til at frygte, at man skulle kunne anvises et job som dagplejer, selv om man var inden for et andet fag. Når man bringer den forsøgsparagraf, der legaliserer Søllerødordningen, ind i debatten, så kunne man forstå det sidste, fru Bente Juncker sagde, sådan, at man skulle kunne anvises at passe sit eget barn med en løn og så tage to ekstra i dagpleje, men det håber jeg jeg har misforstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.